

Soru-Cevap

Tutuklu Olan Kişiye İşkence Etmenin Hükümü

Üstad Cuma'ya

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah ve Berekâtuh faziletli Şeyhimiz.

Somut bir delil olmaksızın sırf bir şüpheden dolayı fail (sanık) olduğundan şüphelenilen bir şeyi itiraf etmesi için tutuklu olan kişinin dövülmesinin hükümü nedir. Dayak atılması sonucunda onun fail (sanık) olduğu sonucuna varılacağı da bilinmelidir? Sorunun ikinci kısmı: Sanığa sahip olduklarını itiraf ettirmek için halüsinojenik iğneler kullanılması caiz midir? Çünkü ölüme yol açan şiddetli dayaklardan kaçınmak için bunun kullanıldığını gerekçe göstermektedirler?

Kardeşiniz Cuma Beru – Suriye Vilayeti

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh

Sanığa işkence yapmak İslam'da büyük bir cürümdür ve bunu yapan kişi şerî hükümlere göre ağır bir şekilde cezalandırılır. Ayrıca işkenceyle itiraf ettirmenin dava sürecinde hiçbir değeri yoktur. Sadece bu kadar da değil. Dahası sanığa yönelik suçlama doğru ve dürüst bir yargılama ile ispat edilmiş olsa bile Kâdı'nın (hakimin) sanığa işkence içeren bir ceza vermesi caiz değildir. Bilakis sadece şeriatın belirlediği cezaları verebilir... Bunu açıklığa kavuşturmak için diyoruz ki:

1- Bu hususu Anayasa Mukaddimesi'nin 13. maddesinde ayrıntılı olarak açıkladık ve maddenin metni şöyledir: (Asıl olan, beraat-i zimmettir. Bir kimse ancak mahkeme kararıyla cezalandırılır. Kim olursa olsun, herhangi bir kimseye işkence yapmak kesinlikle caiz değildir. Her kim bunu yaparsa cezalandırılır.) Bunun şerhinde geçenlerin bir kısmını aktarayım: Müslim Vail İbn-u Hacer'den şöyle dediğini tahric etmiştir: **جَاءَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ وَرَجُلٌ مِنْ كِنْدَةَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ الْحَضْرَمِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ هَذَا قَدْ غَلَبَنِي عَلَى أَرْضٍ لِي كَانَتْ لِأَبِي، فَقَالَ الْكِنْدِيُّ: هِيَ أَرْضِي فِي يَدِي أَرَعَهَا لَيْسَ لَهُ فِيهَا حَقٌّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْحَضْرَمِيِّ: أَلَيْكَ بَيْتَةٌ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَكَفَّ يَمِينَهُ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الرَّجُلَ فَاجِرٌ لَا يُبَالِي عَلَى مَا حَلَفَ عَلَيْهِ وَلَيْسَ يَتَوَرَّعُ مِنْ شَيْءٍ، فَقَالَ: لَيْسَ لَكَ مِنْهُ إِلَّا ذَلِكَ **Hadramevt'den bir adam ve Kinde'den bir adam Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e geldiler. Hadramevtli dedi ki: Ey Allah'ın Resulü! Bu adam, babamdan düşen bana ait bir araziye eline geçirdi. Kindeli dedi ki: Ey Allah'ın Resulü! O benim ektiğim mülkümde olan bir arazidir, onun onda hiçbir hakkı yoktur. Allah'ın Resulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hadramevtliye dedi ki Delilin/kanıtın var mı? Dedi ki: Hayır. Allah'ın Resulü dedi ki: O halde ona yemin ettirebilirsin. Hadramevtli dedi ki: Ey Allah'ın Resulü! Bu adam facir birisidir neye yemin ettiğine aldırış etmez ve hiçbir şeyden sakınmaz. Bunun üzerine Allah'ın Resulü dedi ki: Senin için yapabileceğim bundan başka bir şey yoktur.”** Beyhaki sahih bir senetle şunu tahric etmiştir: Nebi Aleyhissalatu ve's Selam şöyle buyurmuştur: **“Davacıya kanıt (delil) gerekir. İnkâr edene de yemin gerekir.”** Birinci hadiste Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, davacıyı delil getirmekle sorumlu tutmuştur. Bu da davalının suçu ispatlanıncaya kadar suçsuz olduğunu anlamına gelmektedir. İkinci hadiste ise Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, delil getirme vacibiyetinde aslolanın bunun ancak davacı için olduğunu beyan etmiştir ki bu da davalının suçu ispat edilinceye kadar suçsuz olduğuna dair bir delildir...**

2- Hakeza sanık, suçu ispatlanıncaya kadar suçsuzdur. Dolayısıyla suçunu itiraf etmesi için ona herhangi bir şekilde işkence etmek caiz değildir. Zira bundan açıkça nehyeden şerî deliller varit olmuştur:

a- Allahu Teala, Müslüman birine veya onun bedeninin herhangi bir yerine saldırmayı haram kılmış ve bunlardan herhangi birine saldıran kimseye şerî bir cezaya karar vermiştir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كُتِبُوا فَفَدِّ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا** “**Mümin erkeklere ve mümin kadınlara, yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.**” [Ahzab-58]

b- Müslim Sahihi'nde, Hişam İbn Hakim İbn Hızam'dan şöyle dediğini tahrir etmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ** “**İnsanlara azap (işkence) edenlere Allah da kıyamet günü azap edecektir.**”

c- Müslim Sahihi'nde, Ebu Hureyra'dan şöyle dediğini tahrir etmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَدْنَابِ الْبَقَرِ... يَصْرُبُونَ بِهَا النَّاسَ** “**Henüz görmediğim (insanlardan) ateş ehlinde olan iki sınıf vardır; (bunlardan birisi) yanlarında insanlara vurdukları sığırkuyruğu gibi kırbaçların olan kavimdir...**”

3- Ayrıca zorla itiraf ettirmenin dava sürecinde hiçbir değeri yoktur ve dikkate de alınmaz. Çünkü o, tercihe göre suçlanmaz:

- İbn Mace Süneni'nde, Ebu Zer el-Gifâri'den şöyle dediğini tahrir etmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **إِنَّ اللَّهَ قَدْ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنِّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ** “**Muhakkak ki Allah, ümmetinden hatayı, unutmayı ve zorlandıklarını kaldırdı.**” Dolayısıyla bir kişi zorlanarak suçlanmaz.

- Hakim El-Müstedrek Ale's Sahihayn'de İbn Abbas Radiyallahu Anh'dan şöyle dediğini tahrir etmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **تَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنِّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ** “**Allah, ümmetinden hatayı, unutmayı ve zorlandıklarını kaldırdı.**”

4- Aynı şekilde suç, hak ve adaletin olduğu Kadâ Meclisinde yargı yetkisine sahip bir Kâdi'nin huzurunda sanık hakkındaki şerî beyinatlarla (delillerle) ispatlansa bile, şeriatın belirlediği durumlar dışında bir cezanın verilmesi caiz değildir. Zira şeriatın haram kıldığı veya ona dair bir nâssın olmadığı cezalarla ceza verilmez. Örneğin: Allah'ın ahirette azap kıldığı şeyle (ki o ateştir) cezalandırmak caiz değildir. Buna dair delil, Buhari'nin Ebi Hureyra'dan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu tahrir ettiği hadistir: **وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ** “**Ateşle ancak Allah azap eder.**” Ebû Davud, İbn-u Mesud hadisinden bir kıssa hakkında şu lafzı tahrir etmiştir: **فَإِنَّهُ لَا يُعَذِّبُ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ** “**Şüphesiz ateşle ancak ateşin Rabbi azap eder.**” Buna göre Kadâ Meclisinde yargı yetkisi olan bir Kâdi'nin önünde sanığın bir suç işlediği ispatlanırsa ateş, elektrik gibi ateş benzeri ve Allah'ın azaplandığı bir şeyle cezalandırmak caiz değildir. Aynı şekilde Şâri'nin belirttiği cezaların dışında bir ceza ile cezalandırılması da caiz değildir. Dolayısıyla bir kişi, ateşle yakılarak, tırnakları sökülerek veya gözü çıkartılarak veya elektriğe verilerek veya suda boğarak veya üzerine soğuk su dökerek veya aç bırakılarak veya soğuktan koruyacak ihtiyaçları olmadan açıkta bırakılarak veya benzeri şeylerle cezalandırılmaz. Bilakis cezalandırılırken şeriatın getirdiği ukubatlarla sınırlı kalınır ve yöneticinin bunların dışındaki bir şeyi sanık için ceza olarak belirlemesi haramdır...

Bundan dolayı bir kişiye işkence yapılması kesinlikle caiz değildir ve bunu kim yaparsa şeriata muhalefet etmiş olur. Eğer bir kişinin başka bir kişiye işkence ettiği ispat edilirse bundan dolayı cezalandırılır...

Kardeşiniz
Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 27 Safer 1438
M. 27/11/2016

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3757/>